



REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U PULI - POLA
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula - Pola

21.3.2017
Ovr - 249/12
Posl. br. GŽ Ovr-916/16-2
Posl. br. GŽ Ovr-917/16-2
Posl. br. GŽ Ovr-918/16-2

OPĆINSKI SUD U PULI - POLA
PRIMLJENO
Dne 28. 02. 2017
PRIJEMNA PISARNICA

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Puli-Pola, po sucu toga suda Alenki Paus, kao sucu pojedincu, u ovršnom predmetu ovrhovoditelja 1. MANEDA d.o.o. Sesvete, Varaždinska 77, OIB:92450134182, kojeg zastupa punomoćnica Daliborka Planinčević, odvjetnica iz Zagreba, 2. LJILJANE BILIĆ iz Zagreba, Janka Matka 4, OIB:39767841351, koju zastupa punomoćnik Darko Belaić, odvjetnik iz Zagreba, 3. MOSTBORN LIMITED d.o.o. Zagreb, Katančićeva 3, OIB:21932397526, kojeg zastupaju punomoćnici odvjetnici iz Odvjetničkog društva Jelić i Čavlina Zrinščak iz Zagreba, protiv ovršenika INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. Zagreb, Savska cesta 66, OIB:19751350811, kojeg zastupa punomoćnica Mirella Paola Frlan, odvjetnica iz Zagreba i punomoćnik Marino Folo, odvjetnik iz Svetvinčenta, radi naplate novčane tražbine, odlučujući o žalbama drugo ovrhovoditelja Ljiljane Bilić, treće ovrhovoditelja Mostborn Limited d.o.o., ovršenika Industrogradnja grupa d.d. i kupca Maneda projekt j.d.o.o., protiv rješenja o dosudi Općinskog suda u Puli – Pola, posl. br. Ovr-2049/2012-362 od 27. srpnja 2016. godine; odlučujući o žalbama drugo ovrhovoditeljice, treće ovrhovoditelja i ovršenika protiv rješenja Općinskog suda u Puli-Pola, posl. br. Ovr-2049/2012-363 od 27. srpnja 2016. godine i odlučujući o žalbi prvo ovrhovoditelja protiv rješenja Općinskog suda u Puli – Pola, posl. br. Ovr-2049/2012-383 od 27. listopada 2016. godine, dana 22. veljače 2017. godine

riješio je

I. Odbacuju se kao nepravodobne žalbe drugo ovrhovoditeljice Ljiljane Bilić, treće ovrhovoditelja Mostborn Limited d.o.o. i ovršenika Industrogradnja grupa d.d protiv rješenja o dosudi Općinskog suda u Puli – Pola, posl. br. Ovr-2049/2012-362 od 27. srpnja 2016. godine.

II. Odbija se kao neosnovana žalba ponuditelja Maneda j.d.o.o. i potvrđuje rješenje o dosudi Općinskog suda u Puli – Pola, posl. br. Ovr-2049/2012-362 od 27. srpnja 2016. godine u pobijanom dijelu - dio u kojem je u točkama III., IV., V., VII. i X. naloženo brisanje predbilježnog založnog prava kao prethodne mjere radi osiguranja novčane tražbine u iznosu 645.135,00 USD i ostalih uvjeta iz rješenja Trgovačkog suda u Pazinu posl. br. R1-69/08 od 13. lipnja 2008. godine u korist Amira Raoofa Faraja, Irak, Sulymaniya akari kuća broj 33/5/48, kao i zabilježba trajanja prethodne mjere predbilježbe založnog prava; sve pod posl. br. Z-7716/08 od 17. lipnja 2008. godine.

III. Djelomičnim usvajanjem žalbe drugo ovrhovoditelja, treće ovrhovoditelja i žalbe ovršenika preinačava se rješenje Općinskog suda u Puli-Pola, posl. br. Ovr-2049/2012-363 od 27. srpnja 2016. godine u točkama II., VI., VII. i VIII. izreke rješenja na način da u cijelosti u tim točkama sada glasi:

„II. Drugo ovrhovoditelju Ljiljana Bilić iz Zagreba, Janka Matka 4, OIB: 39767841351 priznaje se daljnji trošak ovršnog postupka u iznosu od 59.781,73 kn dok se u preostalom dijelu u iznosu 147.075,60 kn odbija zahtjev drugo ovrhovoditeljice za naknadu troška kao neosnovan.“

VI. Na temelju pravomoćnog rješenja o ovrsi Trgovačkog suda u Rijeci posl. br. Ovr-1160/12 od dana 09. srpnja 2012 godine, a radi osiguranja novčane tražbine prvo ovrhovoditelja MANEDA d.o.o., Sesvete, Varaždinska 77, OIB: 92450134182,

- za iznos od 7.968.000,00 kuna (glavnica) sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana 16. prosinca 2009. godine pa do 31. srpnja 2015. godine po stopi propisanoj člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 8 (osam) postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015.godine pa do isplate po stopi propisanoj člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za 5 (pet) postotnih poena,
- za iznos od 104.600,00 kuna (trošak ovršnog postupka priznat rješenjem o ovrsi) sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana 09. srpnja 2012. godine pa do 31. srpnja 2015. godine po stopi propisanoj člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015.godine pa do isplate po stopi propisanoj člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za 5 (pet) postotnih poena,

određuje se osiguranje

uknjižbom založnog prava u korist prvo ovrhovoditelja MANEDA, d.o.o., Sesvete, Varaždinska 77, OIB: 92450134182 i to na nekretninama u vlasništvu ovršenika:

- kč.br. 2376/4, javni park, dva teniska igrališta, višenamjensko igralište, terasa za poljoprivredne potrebe,
- kč.br. 2380/24, odmaralište, dvorište,
- kč.br. 2383/16, odmaralište, dvorište,
- kč.br. 2383/43, šuma,
- kč.br. 2383/153, lokalna cesta asfaltirana,
- kč.br. 2383/154, šuma,
- kč.br. 2385/33, šuma, sve upisano u zk.ul.7262 k.o. Krnica

- kč.br. 2377/4, sanitarni čvor, hotel, terasa, gospodarstveno dvorište, upisan u zk.ul.7263 k.o. Krnica

Uknjižbu založnog prava provest će Zemljišnoknjižni odjel Općinskog suda u Puli-Pola odmah po zaprimanju rješenja.

Nalaže se Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Puli-Pola:

- da u provedbi ovog rješenja u zemljišnoj knjizi naznači ovršivost tražbine radi osiguranja koje je određena uknjižba (čl. 259. st. 2. OZ-a),
- te činjenje vidljivim da se prednosni red takvoga založnog prava prvo ovrhovoditelja računa od dana stjecanja prava na namirenje (članak 79. stavak 2., članak 107. stavak 3.), odnosno od dana 13. srpnja 2012. godine (zabilježba ovrhe pod posl. br. Z-7382/2012).

Uknjižba založnog prava i zabilježba ovršivosti tražbine imaju učinak da se ovrha na toj nekretnini smije provesti i prema trećoj osobi koja je tu nekretninu kasnije stekla (čl. 260. st. 1. OZ-a).

Odbija se prijedlog prvo ovrhovoditelja za zasnivanje založnog prava u dijelu u kojem se predlaže osnivanje istog i za tražbinu ovršnog troška određenu ovim rješenjem.

VII. Na temelju pravomoćnog rješenja o ovrsi ovoga suda posl. br. Ovr-1869/12 od dana 12. studenog 2012. godine, a radi osiguranja novčane tražbine drugo ovrhovoditelja Ljiljana Bilić iz Zagreba, Janka Matka 4, OIB: 39767841351,

- za iznos od 466.107,36 kuna s kamatom na pojedine iznose na ime razlike bruto plaće za razdoblje od 01. veljače 2006. do 27. svibnja 2008. godine i na ime naknade brutto plaće za razdoblje od 27. svibnja 2008. do 13. srpnja 2009. s zateznom zakonskom kamatom na slijedeće iznose:

- na iznos od 6.006,92 kn sa kamatom od 15. ožujka 2006.
- na iznos od 7.512,33 kn sa kamatom od 15. travnja 2006.
- na iznos od 7.681,09 kn sa kamatom od 15. svibnja 2006.
- na iznos od 6.641,55 kn sa kamatom od 15. lipnja 2006.
- na iznos od 7.213,19 kn sa kamatom od 15. srpnja 2006.
- na iznos od 6.500,69 kn sa kamatom od 15. kolovoza 2006.
- na iznos od 7.193,91 kn sa kamatom od 15. rujna 2006.
- na iznos od 6.637,63 kn sa kamatom od 15. listopada 2006.
- na iznos od 6.500,60 kn sa kamatom od 15. studenog 2006.
- na iznos od 6.578,68 kn sa kamatom od 15. prosinca 2006.
- na iznos od 7.700,01 kn sa kamatom od 15. siječnja 2007.
- na iznos od 7.791,63 kn sa kamatom od 15. veljače 2007.
- na iznos od 7.462,83 kn sa kamatom od 15. ožujka 2007.
- na iznos od 8.570,85 kn sa kamatom od 15. travnja 2007.
- na iznos od 8.648,62 kn sa kamatom od 15. svibnja 2007.
- na iznos od 8.585,47 kn sa kamatom od 15. lipnja 2007.
- na iznos od 8.712,68 kn sa kamatom od 15. srpnja 2007.
- na iznos od 8.834,65 kn sa kamatom od 15. kolovoza 2007.
- na iznos od 8.083,30 kn sa kamatom od 15. rujna 2007.

na iznos od 8.588,31 kn sa kamatom od 15. listopada 2007.
na iznos od 7.601,26 kn sa kamatom od 15. studeni 2007.
na iznos od 7.539,99 kn sa kamatom od 15. prosinac 2007.
na iznos od 7.659,13 kn sa kamatom od 15. siječnja 2008.
na iznos od 7.846,26 kn sa kamatom od 15. veljače 2008.
na iznos od 7.561,22 kn sa kamatom od 15. ožujka 2008.
na iznos od 7.794,18 kn sa kamatom od 15. travnja 2008.
na iznos od 7.413,32 kn sa kamatom od 15. svibnja 2008.
na iznos od 10.321,05 kn sa kamatom od 15. lipnja 2008.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. srpnja 2008.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. kolovoza 2008.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. rujna 2008.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. listopada 2008.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. studeni 2008.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. prosinca 2008.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. siječnja 2009.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. veljače 2009.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. ožujka 2009.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. travnja 2009.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. svibnja 2009.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. lipnja 2009.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. srpnja 2009.
na iznos od 6.538,79 kn sa kamatom od 15. kolovoza 2009. godine, te za svaki pojedini iznos od dospijeca do 31. srpnja 2015. godine po stopi propisanoj člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015. godine pa do isplate po stopi propisanoj člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za 3 (tri) postotna poena,

- za iznos od 10.784,86 kuna (trošak ovršnog postupka priznat rješenjem o ovrsi) sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana 12. studenog 2012. godine do 31. srpnja 2015. godine po stopi propisanoj člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015. godine pa do isplate po stopi propisanoj člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za 3 (tri) postotna poena,

određuje se osiguranje

uknjižbom založnog prava u korist drugo ovrhovoditelja Ljiljana Bilić iz Zagreba, Janka Matka 4, OIB: 39767841351, i to na nekretninama u vlasništvu ovršenika:

- kč. br. 2377/4, sanitarni čvor, hotel, terasa, gospodarstveno dvorište, ukupne površine 8189 m² upisan u z.k.ul. 7263 k.o. Krnica

Uknjižbu založnog prava provest će Zemljišnoknjižni odjel Općinskog suda u Puli-Pola odmah po zaprimanju rješenja.

Nalaže se Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Puli-Pola:

- da u provedbi ovog rješenja u zemljišnoj knjizi naznači ovršivost tražbine radi osiguranja koje je određena uknjižba (čl. 259. st. 2. OZ-a),
- te činjenje vidljivim da se prednosni red takvoga založnog prava drugo ovrhovoditelja računa od dana stjecanja prava na namirenje (članak 79. stavak 2., članak 107. stavak 3.), odnosno od dana 14. studenog 2012. godine (zabilježba ovrhe pod posl. br. Z-12080/2012).

Uknjižba založnog prava i zabilježba ovršivosti tražbine imaju učinak da se ovrha na toj nekretnini smije provesti i prema trećoj osobi koja je tu nekretninu kasnije stekla (čl. 260. st. 1. OZ-a).

Odbija se prijedlog drugo ovrhovoditelja za zasnivanje založnog prava u dijelu u kojem se predlaže osnivanje istog i za tražbinu ovršnog troška određenu ovim rješenjem.

VIII. Na temelju pravomoćnog rješenja o ovrsi ovog suda posl. br. Ovr-372/14 od dana 27. veljače 2014. godine, a radi osiguranja novčane tražbine drugo ovrhovoditelja Ljiljana Bilić iz Zagreba, Janka Matka 4, OIB: 39767841351,

- za iznos od 466.107,36 kuna s kamatom na pojedine iznose na ime razlike bruto plaće za razdoblje od 01. veljače 2006. do 27. svibnja 2008. godine i na ime naknade brutto plaće za razdoblje od 27. svibnja 2008. do 13. srpnja 2009. s zateznom zakonskom kamatom na slijedeće iznose:
 - na iznos od 6.006,92 kn sa kamatom od 15. ožujka 2006.
 - na iznos od 7.512,33 kn sa kamatom od 15. travnja 2006.
 - na iznos od 7.681,09 kn sa kamatom od 15. svibnja 2006.
 - na iznos od 6.641,55 kn sa kamatom od 15. lipnja 2006.
 - na iznos od 7.213,19 kn sa kamatom od 15. srpnja 2006.
 - na iznos od 6.500,69 kn sa kamatom od 15. kolovoza 2006.
 - na iznos od 7.193,91 kn sa kamatom od 15. rujna 2006.
 - na iznos od 6.637,63 kn sa kamatom od 15. listopada 2006.
 - na iznos od 6.500,60 kn sa kamatom od 15. studenog 2006.
 - na iznos od 6.578,68 kn sa kamatom od 15. prosinca 2006.
 - na iznos od 7.700,01 kn sa kamatom od 15. siječnja 2007.
 - na iznos od 7.791,63 kn sa kamatom od 15. veljače 2007.
 - na iznos od 7.462,83 kn sa kamatom od 15. ožujka 2007.
 - na iznos od 8.570,85 kn sa kamatom od 15. travnja 2007.
 - na iznos od 8.648,62 kn sa kamatom od 15. svibnja 2007.
 - na iznos od 8.585,47 kn sa kamatom od 15. lipnja 2007.
 - na iznos od 8.712,68 kn sa kamatom od 15. srpnja 2007.
 - na iznos od 8.834,65 kn sa kamatom od 15. kolovoza 2007.
 - na iznos od 8.083,30 kn sa kamatom od 15. rujna 2007.

na iznos od 8.588,31 kn sa kamatom od 15. listopada 2007.
na iznos od 7.601,26 kn sa kamatom od 15. studeni 2007.
na iznos od 7.539,99 kn sa kamatom od 15. prosinac 2007.
na iznos od 7.659,13 kn sa kamatom od 15. siječnja 2008.
na iznos od 7.846,26 kn sa kamatom od 15. veljače 2008.
na iznos od 7.561,22 kn sa kamatom od 15. ožujka 2008.
na iznos od 7.794,18 kn sa kamatom od 15. travnja 2008.
na iznos od 7.413,32 kn sa kamatom od 15. svibnja 2008.
na iznos od 10.321,05 kn sa kamatom od 15. lipnja 2008.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. srpnja 2008.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. kolovoza 2008.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. rujna 2008.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. listopada 2008.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. studeni 2008.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. prosinca 2008.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. siječnja 2009.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. veljače 2009.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. ožujka 2009.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. travnja 2009.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. svibnja 2009.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. lipnja 2009.
na iznos od 18.799,01 kn sa kamatom od 15. srpnja 2009.

na iznos od 6.538,79 kn sa kamatom od 15. kolovoza 2009. godine, te za svaki pojedini iznos od dospijeca do 31. srpnja 2015. godine po stopi propisanoj člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015.godine pa do isplate po stopi propisanoj člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za 3 (tri) postotna poena,

- za iznos od 10.472,36 kuna (trošak ovršnog postupka priznat rješenjem o ovrsi) sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana 27. veljače 2014. godine do 31. srpnja 2015. godine po stopi propisanoj člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015.godine pa do isplate po stopi propisanoj člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za 3 (tri) postotna poena,

određuje se osiguranje

uknjižbom založnog prava u korist drugo ovrhovoditelja Ljiljana Bilić iz Zagreba, Janka Matka 4, OIB: 39767841351, i to na nekretninama u vlasništvu ovršenika:

- kč.br. 2376/4, javni park, dva teniska igrališta, višenamjensko igralište, terasa za poljoprivredne potrebe,
- kč.br. 2380/24, odmaralište, dvorište,
- kč.br. 2383/16, odmaralište, dvorište,
- kč.br. 2383/43, šuma,
- kč.br. 2383/153, lokalna cesta asfaltirana,
- kč.br. 2383/154, šuma,
- kč.br. 2385/33, šuma, sve upisano u zk.ul.7262 k.o. Krnica

Uknjižbu založnog prava provest će Zemljišnoknjižni odjel Općinskog suda u Puli-Pola odmah po zaprimanju rješenja.

Nalaže se Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Puli-Pola:

- da u provedbi ovog rješenja u zemljišnoj knjizi naznači ovršivost tražbine radi osiguranja koje je određena uknjižba (čl. 259. st. 2. OZ-a),
- te činjenje vidljivim da se prednosni red takvoga založnog prava drugo ovrhovoditelja računa od dana stjecanja prava na namirenje (članak 79. stavak 2., članak 107. stavak 3.), odnosno od dana 03. ožujka 2014. godine (zabilježba ovrhe pod posl. br. Z-2139/2014).

Uknjižba založnog prava i zabilježba ovršivosti tražbine imaju učinak da se ovrha na toj nekretnini smije provesti i prema trećoj osobi koja je tu nekretninu kasnije stekla (čl. 260. st. 1. OZ-a).

Odbija se prijedlog drugo ovrhovoditelja za zasnivanje založnog prava u dijelu u kojem se predlaže osnivanje istog i za tražbinu ovršnog troška određenu ovim rješenjem.“

IV. U preostalom dijelu odbijaju se žalba drugo ovrhovoditeljice Ljiljane Bilić, žalba treće ovrhovoditelja Mostborn Limited d.o.o. i žalba ovršenika Industrogradnja grupa d.d. kao neosnovane te se potvrđuje rješenje Općinskog suda u Puli-Pola, posl. br. Ovr-2049/2012-363 od 27. srpnja 2016. godine u točkama I., III., IV., V. i IX. izreke.

V. Odbija se žalba prvo ovrhovoditelja kao neosnovana te se potvrđuje rješenje Općinskog suda u Puli – Pola, posl. br. Ovr-2049/2012-383 od 27. listopada 2016. godine.

VI. Odbija se zahtjev drugo ovrhovoditeljice Ljiljane Bilić za naknadu troška za sastav žalbe protiv rješenja o dosudi Općinskog suda u Puli – Pola, posl. br. Ovr-2049/2012-362 od 27. srpnja 2016. godine.

VII. Odbija se zahtjev drugo ovrhovoditeljice Ljiljane Bilić za naknadu troška za sastav žalbe protiv rješenja Općinskog suda u Puli – Pola, posl. br. Ovr-2049/2012-363 od 27. srpnja 2016. godine.

VIII. Odbija se zahtjev treće ovrhovoditelja Mostborn Limited d.o.o. Zagreb za naknadu troška žalbenog postupka.

IX. Odbija se zahtjev prvo ovrhovoditelja za naknadu troška žalbenog postupka.

Obrazloženje

Rješenjem o dosudi suda prvog stupnja posl. br. Ovr-2049/2012-362 (dalje rješenje o dosudi) odlučeno je:

- u toč. I. odbija se prijedlog prvo i treće ovrhovoditelja za oslobađanjem od davanja jamčevine
- u toč. II. ponuditelju Aktiva Kapital d.o.o. Gračišće dosuđena ne nekretnina kč. 2377/3 k.o. Krnica uz obvezu polaganja kupovnine u iznosu 2.165.000,00 kn u roku 30 dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi; upis vlasništva po isplati kupovnine i pravomoćnosti rješenja te brisanje upisanih tereta, odnosno zabilježbi
- u toč. III. ponuditelju Maneda Projekt j.d.o.o. dosuđena je nekretnina kč. 2379/7k.o. Krnica uz obvezu uplate kupovnine od 137.600,00 kn u roku 30 dana od pravomoćnosti rješenja o dosudi, upis vlasništva po isplati kupovnine i pravomoćnosti rješenja te brisanje upisanih tereta i zabilježbi
- u toč. IV. ponuditelju Maneda Projekt j. d.o.o. dosuđena je nekretnina kč. 2379/8 k.o. Krnica uz obvezu uplate kupovnine u iznosu 175.750,00 kn
- u toč. V. ponuditelju Maneda Projekt j.d.o.o. dosuđena je nekretnina kč. 2383/7 k.o. Krnica uz obvezu polaganja kupovnine u iznosu 57.600,00 kn,
- u toč. VI. ponuditelju Aktiva Kapital d.o.o. dosuđena je nekretnine kč. 2383/40 k.o. Krnica uz obvezu uplate kupovnine u iznosu 129.900,00 kn
- u toč. VII. ponuditelju Maneda Projekt j.d.o.o. dosuđena je nekretnina kč. 2383/41 k.o. Krnica uz obvezu polaganja kupovnine u iznosu 242.000,00 kn
- u toč. VIII. ponuditelju To One Grupa d.o.o. dosuđena je nekretnina kč. 2383/42 k.o. Krnica uz obvezu polaganja kupovnine u iznosu 8.050.000,00 kn
- u toč. IX. ponuditelju To One Grupa d.o.o. dosuđena je nekretnina kč. 2386/1 k.o. Krnica uz obvezu polaganja kupovnine u iznosu 1.100.000,00 kn
- u toč. X. ponuditelju Maneda Projekt j. d.o.o. dosuđena je nekretnina kč. 2379/9 k.o. Krnica uz obvezu polaganja kupovnine u iznosu 98.000,00 kn.

Protiv rješenja žalbu podnosi drugo ovrhovoditeljica i to protiv točaka II. – X. izreke rješenja, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Ističe da je sud trebao odlučiti o zahtjevu iste za prisilno zasnivanje založno prava, naknadu troškova i upisu u zemljišne knjige, da sud ne obrazlaže primjenu odredaba Ovršnog zakona, a niti navodi rješenje o ovrsi kojim je ovrha određena u odnosu na svaku pojedinu nekretninu, da je počinjena bitna povreda iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, da je i ranije rješenje osporavano iz tih razloga, a isto je ukinuto, pa ni sada povrede nisu otklonjene; da su nekretnine dosuđene ponuditeljima koji nisu platili osiguranje jer im je prethodno vraćeno, pa nema osnove za to u zakonu, a što čini osnovanim sve žalbene navode. Predlaže ukidanje rješenja i vraćanje na ponovni postupak. Potražuje trošak za sastav žalbe.

Protiv rješenja žalbu podnosi treće ovrhovoditelj Mostborn LTD d.o.o. te ističe da sud nije postupio po uputama Županijskog suda u Puli, odnosno da nije iznio razloge za odluku o odbijanju prijedloga za oslobađanje obveze na davanje jamčevine, da je počinjena bitna povreda iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a, da žalba ovršenika od 9. prosinca 2014. godine na rješenje Ovr-2049/12-231 od 17. studenog 2014. godine nije dostavljena na odlučivanje, kao niti podnesak žalba ovršenika od 30. listopada 2015. godine o kojoj nije odlučeno; da su stoga pobijana rješenja preuranjena, donesena na osnovu nepotpuno i pogrešno utvrđenog

činjeničnog stanja, da žalbe nisu promptno dostavljene višem sudu, a da jesu postupak bi po rješenju prvo ovrhovoditelja bio obustavljen, pa niti pobijana rješenja ne bi bila dostavljena. Ukazuje na pogrešnu primjenu odredbe čl. 13. i 6. Ovršnog zakona, da je pogrešno primijenjena odredba čl. 87. st. 1 i 90. st. 1. i 2. Ovršnog zakona jer je odbijen prijedlog ovršenika i ovrhovoditelja za skupnu prodaju nekretnina po jedinstvenoj cijeni svih čestica zajedno; ujedno osporava u žalbi i rješenje o trošku. Predlaže ukidanje rješenja i vraćanje sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje. Potražuje trošak žalbenog postupka.

Protiv rješenja žalbu podnosi ovršenik te ukazuje da sud nije obrazložio zašto je odbio prijedlog prvo i treće ovrhovoditelja za oslobođenjem od plaćanja jamčevine, da na javnoj dražbi 18. rujna 2014. godine sud nije dopustio prvo i treće ovrhovoditelju sudjelovanje, a da im je to dopustio na javnoj dražbi 11. studenog 2015. godine, sve bez obrazloženja, da sud nije obrazložio što se promijenilo u prednosnom redu dana 18. rujna 2014. godine i 11. studenog 2015. godine, da nepropisnim radnjama za ovršenika nastaje šteta, ukazuje na odredbu čl. 6. OZ-a, da bi se na dražbi 18. rujna 2014. godine postigle znatno više cijene da su prvo i treće ovrhovoditelji sudjelovali na istima, da je u predmetu mijenjan stručni suradnik bez presignacije predmeta, da se obrazloženje suda ne može ispitati, pa je počinjena bitna povreda iz čl. 354. st. 2. t. 6. i 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Ističe da su na dražbama 18. rujna 2014. i 11. studenog 2015. godine sudjelovali različiti kupci pod različitim neobrazloženim uvjetima, da nije jasno što će se dogoditi ako kupac ne plati kupovninu, da se drugo ovrhovoditelju priznaje trošak sastava podneska od 11. studenog 2015. godine i sastav žalbe od 7. prosinca i 11. prosinca 2015. godine, iako je spis vraćen u stanje predmeta od 18. rujna 2014. godine, da je pobijanim rješenjem određen rok uplate kupovnine u roku 30 dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi, da taj rok nije bio određen zaključkom, da se time uzrokuje šteta ovršeniku u vidu plaćanja zakonskih zateznih kamata od 18. rujna 2014. godine do pravomoćnosti rješenja o dosudi, da je kupcima ostavljen dulji rok od onog određen zaključkom o prodaji. Nadalje ističe da je u tijeku postupka podnio žalbu, prijedlog za upućivanje u parnicu, prijedlog za odgodu ovrhe o kojima nije odlučeno, niti su upućene na odlučivanje, da su se značajno promijenile okolnosti koje utječu na vrijednost nekretnina te ukazuje da je trebalo provesti novo vještačenje uz ukazivanje na nedostatke nalaza vještaka Marijana Brnića. Nadalje ističe da je dana 9. studenog 2015. godine dostavio potvrdu FINE iz koje slijedi da je namirio ovrhovoditeljicu Ljiljanu Bilić prijenosom iznosa od 1.626.424,49 kn, da sud nije utvrđivao koji iznos potraživanja pojedini ovrhovoditelji potražuju od ovršenika, da ako to nije utvrđeno nije moguće utvrditi niti da li se ovršni postupak opravdano vodi, što se iz kupovnine može namiriti, što znači prednosni red i koga i koliko treba namiriti, da ako Ljiljana Bilić sumnja u potvrdu FINE trebala je predložiti financijsko vještačenje, da je ta potvrda javna isprava, da ako je namirena ista nema svojstvo ovrhovoditelja. Nadalje ukazuje da je dana 10. studenog 2015. godine dostavio dokumentaciju iz koje je razvidno da je većina potraživanja trećih osoba prema ovršeniku namirena, da je ostalo cca 63.614,47 kn potraživanja Zagrebačke banke i sporno Manede d.o.o. za koje se vodi više parnica, ukazuje na odluku Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-3552/12 od 15. travnja 2014. godine (privremenu mjeru) kojom je naloženo protivnicima osiguranja (Planidal ulaganja d.o.o. i Daliborka Planinčević) povrat dvije mjenice i 18 bjanko zadužnica i određena trajna zabrana naplate po istima; da je dražba provedena upravo temeljem tih 8 zadužnica čije je korištenje zabranjeno; da je sud trebao odlučiti što znači ta odluka i kakav utjecaj ima na ovršni postupak, da je podnesak ovršenika trebalo smatrati žalbom po pretku roka, da Nenad Marković i nastavno Maneda d.o.o. na koje su zadužnice prenesene nisu imali nikakvu tražbinu prema Daliborki Planinčević, da je privremena mjera na snazi, pa i zabrana uporabe zadužnica, da stoga sud nije odlučio o toj žalbi ovršenika, da jedan sud mora poštivati odluku

drugog, da je kč. 2377/3 u naravi staza, kč. 2383/42 trafostanica, pa se ovrha nije smela dopustiti na istima jer je trafostanica vlasništvo HEP-a, staza je javno dobro u općoj uporabi; da sud nije utvrđivao status pojedinih nekretnina, niti izvršio očevid radi identifikacije čestica i utvrđivanja njihove namjene. Predlaže usvajanje žalbe i ukidanje rješenja.

Protiv rješenja zahtjev za ispravak, podredno žalbu podnosi kupac Maneda projekt j.d.o.o. i to u dijelu u kojem je određeno brisanje zabilježbi, odnosno prava i tereta jer nije u potpunosti jasno da li je istim naloženo brisanje zabilježbe pod posl. br. Z-7716/08 kojom je predbilježeno založno pravo kao prethodna mjera, a također sud nije odredio brisanje zabilježbe spora pod brojem Z-7945/08 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu posl. br. P-2119/99, pa predlaže postupiti sukladno čl. 101., 114. i 115. u svezi sa 119. OZ-a.

U odgovoru na žalbu drugo ovrhovoditeljice ovršenik navodi da je žalba osnovana jer je prije donošenja rješenja o dosudi valjalo donijeti rješenje o upisu založnog prava u korist drugo ovrhovoditeljice, da je sud dopustio prije pravomoćnosti rješenja uvjetna prava kupcima, a zanemario prava drugo ovrhovoditeljice, da ih je trebao pozvati na uplatu jamčevine. Također smatra neosnovanom njezinu žalbu u dijelu u kojem se odnosi na troškove postupka.

Pobijanim rješenjem posl. br. Ovr-2049/12-363 od 27. srpnja 2016. godine prvo ovrhovoditelju je priznat daljnji trošak u iznosu 243.775,00 kn, a u iznosu 80.425,00 kn se zahtjev za trošak odbija, drugo ovrhovoditelju je priznat trošak u iznosu 62.128,50 kn, a u preostalom je dijelu u iznosu 144.728,83 kn zahtjev odbijen, treće ovrhovoditelju je priznat trošak u iznosu 62.500,00 kn, a u preostalom iznosu od 67.500,00 kn je zahtjev za trošak odbijen kao neosnovan (točke I., II. i III.). U točki IV. obustavljena je ovrha u odnosu na kč. 2376/4, 2380/24, 2383/16, 2383/43, 2383/153, 2383/154, 2385/33 sve k.o. Krnica i kč. 2377/4 k.o. Krnica te je naloženo zk odjelu brisanje zabilježbe ovrhe na istima. Ujedno je prvo ovrhovoditelju radi osiguranja troškova postupka određeno osiguranje uknjižbom založnog prava na naznačenim nekretninama, kao i radi namirenja tražbine drugo ovrhovoditelja, kao i radi osiguranja novčane tražbine treće ovrhovoditelja.

Protiv rješenja žalbu podnosi drugo ovrhovoditeljica te ističe da sud nije odlučio po postavljenom prijedlogu drugo ovrhovoditeljice za upisom založnog prava, osporava točke II. - IX. izreke rješenja zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, da je o upisu prava ovrhovoditeljice sud trebao odlučiti prije donošenja pobijanog rješenja i prije odluke o dosudi nekretnina, da je ovako osigurao uvjetna prava kupca koji nisu izvršili obvezu prije nego je utvrdio prava drugo ovrhovoditeljice, da ne obrazlaže primjenu odredaba Ovršnog zakona, da je počinjena bitna povreda iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, da je predavanje prijedloga za zasnivanje založnog prava u obliku podneska bilo nužno i svrsishodno s obzirom na brojnost nekretnina i formalno pravnu stranu prijedloga te opsežan opis tražbine, da se ni uz podnesak sud prvog stupnja nije snašao, da je odluka in favorem ovršenika, da je troškove uzrokovao svojim postupcima, da je zahtjev drugo ovrhovoditeljice osnovan i po načelu culpa, da sud nije odlučio o cjelokupno zatraženom trošku. Predlaže ukidanje rješenja i vraćanje sudu na ponovni postupak. Potražuje trošak za sastav žalbe.

Protiv rješenja pravovremenu žalbu podnosi treće ovrhovoditelj Mostborn Limited d.o.o. Zagreb (zajedno sa žalbom na rješenje o dosudi), te ističe da je potraživao i druge troškove postupka o kojima sud nije donio odluku, pa tako za dražbu 18. rujna 2014. godine

pa je i za isti valjalo upisati založno pravo; da nije odlučio niti o trošku žalbe od 2. studenog 2014. godine 125.000,00 kn, te trošak pristupa ročištu za poništenu drugu dražbu 11. studenog 2015. godine 125.000,000 kn. Predlaže ukidanje rješenja i vraćanje na ponovno odlučivanje.

Protiv rješenja žalbu podnosi ovršenik i to točaka I., II., III. VI., VII., VIII. i IX. i to zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede odredaba postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Ističe da se na ročištu 27. lipnja 2013. godine raspravljalo o procesnim pitanjima, da žalbe drugo ovrhovoditeljice od 29. listopada 2014. godine, 3. studenog 2014. godine i 12. studenog 2014. godine i 19. studenog 2014. godine nisu prihvaćene od strane županijskog suda, pa nema osnove priznavati trošak za iste; da joj se priznaju troškovi pisanja podnesaka i pristupa na ročište 11. studenog 2015. godine iako tog ročišta nije trebalo biti, a priznaje joj se i trošak pristupa i trošak podneska predanog na ročištu; da se taj isti trošak treće ovrhovoditelju ne priznaje. Dodaje da je drugo ovrhovoditeljica namirena u postupku, a za što je dostavio podatke FINE, da se trebalo utvrditi kada je namirena i da više nema svojstvo ovrhovoditelja, da je valjalo utvrditi potraživanja svih ovrhovoditelja ako ništa radi utvrđenja prednosnog reda, zakonitog odlučivanja o oslobođenju od plaćanja jamčevine brisanju uknjižbi založnih prava, da je pogrešno primijenjeno procesno i materijalno pravo time što je dopušteno osnivanje založnog prava I. i II. ovrhovoditelju iako za to nema osnove, da je u odnosu na drugo ovrhovoditeljicu postupak trebalo razdvojiti i napraviti prekid jer je ista namirena, da sud nije poštovao odluku Trgovačkog suda Zagrebu posl. br. P-3552/12. Predlaže ukidanje pobijanog rješenja u pobijanim točkama te vraćanje na ponovno postupanje prvostupanijskom sudu.

Pobijanim rješenjem posl. br. Ovr-2049/2012-383 od 27. listopada 2016. godine ovršenik je upućen da pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom određene rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci posl. br. Ovr-1160/12 od 9. srpnja 2012. godine, a koji se postupak vodi kod Općinskog suda u Puli – Pola kao provedbenog suda pod posl. br. Ovr-2049/2012.

Protiv navedenog rješenja žalbu podnosi prvo ovrhovoditelj Maneda d.o.o. zbog povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Ističe da ovršenik obijesnim parničanjem uzrokuje litispendenciju, da je već jednom upućen u parnici zbog žalbe nakon proteka roka u kojoj je već jednom istaknuo sve navode iz pobijanog rješenja, da je presudom Trgovačkog suda u Rijeci posl. br. 6-14 od 13. lipnja 2014. godine odbijen s tužbenim zahtjevom radi proglašenja predmetne ovrhe nedopuštenom, da je u tom parničnom postupku istaknuo sve razloge koji se navode u pobijanom rješenju, da se rješenje o privremenoj mjeri istoga suda posl. br. P-3552/12 ne odnosi na prvo ovrhovoditelja, da u tom postupku nije stranka, da je stav VTS RH da privremeno mjerom nije moguće intervenirati u pravomoćna sudska rješenja o ovrsi, da je sud o svemu tome upoznat. Predlaže preinaku rješenja i odbacivanje žalbe ovršenika podredno ukidanje i vraćanje na ponovni postupak. Potražuje trošak za sastav žalbe i pristojbe na žalbu.

U odgovoru na žalbu ovršenik ističe da je ista neosnovana, da pobijano rješenje o upućivanju u parnicu nije identično ranijem, da se ne radi o istoj privremenoj mjeri (ovdje se radi o privremenoj mjeri Trgovačkog suda u Zagrebu predmet P-3552/12 od 15. travnja 2014. godine), da rješenje o upućivanju u parnicu ne znači da bi tužba sama po sebi bila činjenično i pravno istovjetna, da se privremenom mjerom može intervenirati u pravomoćna sudska rješenja o ovrsi, da je u konkretnom slučaju ovrha određena na temelju bjanko zadužnice, pa

je privremena mjera način na koji se može i mora intervenirati u ovršni postupak, da činjenica koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti može biti i sudsko rješenje (privremena mjera), da sudovi moraju poštivati svoje odluke i odluke drugih sudova, da Maneda d.o.o. postupa protivno prisilnim popisima jer su na naplatu izdane zadužnice izdane od strane ovršenika isključivo radi osiguranja plaćanja kupoprodajne cijene poslovnog udjela društva Planidal Ulaganja d.o.o., a ta kupoprodaja nije se realizirala; ukazuje na odredbu čl. 32. st. 1. OZ.-a, da je rješenjem o privremenoj mjeri posl. br. P-3552/12 od 15. travnja 2014. godine zabranjeno Daliborki Planinčević i društvu Planidal ulaganja d.o.o. da predmetne dvije mjernice i osamnaest bjanko zadužnica (među kojima su i predmetne, njih osam) koristi kao ovršnu ispravu ili rješenje o ovrši protiv ovdje ovršenika, da prvo ovrhovoditelj posjeduje zadužnice protivno odluci suda, a to ovršenik nije mogao istaknuti u žalbi u postupku iz kojeg ovršna isprava potječe jer je privremena mjera donesena kasnije. Predlaže odbiti žalbu.

Žalba ponuditelja – kupca Maneda j.d.o.o. Sesvete protiv dijela rješenja o dosudi je pravovremena, žalbe drugo ovrhovoditeljice Ljiljane Bilić, treće ovrhovoditelja Mostborn Limited d.o.o. i ovršenika Industrogradnja grupa d.d. Zagreb su nepravodobne.

Prvostupanjski sud je pobijano rješenje o dosudi (odluka o jamčevini sastavni je dio odluke o dosudi nekretnina) donio 27. srpnja 2016. godine, objavio ga je na e-oglasnoj ploči suda dana 28. srpnja 2016. godine, strankama je rješenje otpremljeno 28. srpnja 2016. godine s uputom o pravnom lijeku da je protiv rješenja dopuštena žalba u roku od 8 dana od dana dostave ovjerenog prijepisa rješenja.

Prema odredbi čl. 98. st. 4. Ovršnog zakona („Narodne novine“ 57/96, 22/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08, dalje OZ, a istovjetne su u tom dijelu i odredbe Ovršnog zakona “Narodne novine” 112/12, 25/13, 93/14) o dosudi nekretnine sud donosi pisano rješenje (rješenje o dosudi) koje se objavljuje na oglasnoj ploči suda, a u st. 5. određeno je da će se smatrati da je rješenje iz st. 4. dostavljeno svim osobama kojima se dostavlja zaključak o prodaji te svim sudionicima u dražbi istekom trećeg dana od dana njegovog isticanja na oglasnoj ploči, te da te osobe imaju pravo tražiti da im se u sudskoj pisarnici neposredno preda otpravak rješenja.

Iz navedene odredbe čl. 98. st. 5. OZ proizlazi zakonska predmnijeva da je rješenje dostavljeno svim osobama kojima se dostavlja zaključak o prodaji (čl. 90. st. 7. OZ propisuje da se zaključak o prodaji dostavlja strankama, založnim vjerovnicima, sudionicima u postupku, osobama koje imaju upisano pravo prvokupa i nadležnom tijelu porezne uprave) i svim sudionicima u dražbi istekom trećeg dana od dana isticanja na oglasnoj ploči, što ne dira u pravo tih osoba da u sudskoj pisarnici traže da im se neposredno preda otpravak rješenja.

Činjenica da je prvostupanjski sud rješenje o dosudi dostavio i putem pošte svim ovrhovoditeljima i ovršeniku, iako to nije bio dužan, kao i pogrešna uputa o pravnom lijeku prema kojoj se žalba može podnijeti u roku od 8 dana od dostave prijepisa rješenja, ne može utjecati na zakonsku presumpciju o dostavi rješenja o dosudi, a samim tim i na početak tijeka roka za podnošenje žalbe protiv tog rješenja.

Prema tome, ako bi se istek roka od 3 od dana isticanja na oglasnoj ploči računao na način da bi isticao prvog radnog dana nakon tog trećeg dana koji konkretno pada u neradni dan, u nedjelju 31. srpnja, rok za žalbu od 8 dana isticao bi dana 9. kolovoza 2016. godine.

Kako je drugo ovrhovoditeljica Ljiljana Bilić žalbu podnijela 8. rujna 2016. godine, treće ovrhovoditelj Mostborn Limited 10. kolovoza 2016. godine i ovršenik 10. kolovoza 2016. godine (sve predajom pismena na poštu preporučeno) te su žalbe podnesene nakon proteka roka za žalbu, zbog čega je na temelju čl. 367. st. 1. ZPP-a u vezi sa čl. 358. ZPP-a i čl. 19. st. 1. OZ-a žalbe istih na rješenje o dosudi valjalo odbaciti kao nepravodobne.

Žalba ponuditelja – kupca Maneda j.d.o.o. protiv dijela rješenja o dosudi nije osnovana.

Naime, glede ponuditelja Maneda j.d.o.o. u točkama III., IV., V., VII. i X. određeno je da se brišu tereti na kupljenim nekretninama (založna prava, predbilježena prava, zabilježbe), po pravomoćnosti rješenja i nakon što kupac položi kupovninu, a na temelju potvrde ovršnog suda o isplati kupovnine. Stoga, jasno je određeno i brisanje upisa pod posl. br. Z-7716/08, odnosno predbilježeno založno pravo kao prethodna mjera radi osiguranja novčane tražbine u iznosu 645.135,00 USD i ostalih uvjeta iz rješenja u korist Amira Raoofa Faraja, Irak, Sulymaniya akari kuća broj 35/5/48 te zabilježbe trajanja prethodne mjere jer je isto i dalje upisano u zemljišnim knjigama, neovisno o tome što je sud prvog stupnja propustio upotrijebiti pravilne padeže i što je u konačnici rješenje Trgovačkog suda u Pazinu temeljem kojeg je upisana predbilježba preinačeno na način da je odbijen prijedlog predlagatelja za određivanjem prethodne mjere i to rješenjem VTS RH posl. br. Pž-4726/08-3 od 25. srpnja 2008. godine; međutim, navedeno ne čini rješenje u tom pobijanom dijelu nerazumljivim jer je jasno dan nalog zemljišnoknjižnom sudu da se brišu naznačena prava i tereti po ispunjenju naznačenih uvjeta.

Slijedom navedenog, temeljem čl. 380. t. 2. ZPP-a u svezi sa čl. 19. st. 1. OZ-a, a kako sud prvog stupnja u tom dijelu nije počinio bitne povrede odredaba postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti te je pravilno primijenio materijalno pravo, valjalo je odlučiti kao u točki II. izreke rješenja. Što se tiče žalbenog navoda da nije određeno brisanje zabilježbe spora pod brojem Z-7945/08 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu posl. br. P-2119/99, o tom će prijedlogu odlučiti prvostupanjski sud, temeljem odredbe čl. 119. OZ-a.

Kako je žalba Ljiljane Bilić nepravodobna, odbijen je zahtjev iste za naknadu troška za sastav žalbe protiv rješenja o dosudi, čl. 166. st. 1. ZPP-a u svezi sa čl. 19. st. 1. OZ-a (točka VI.). Također je odbijen je i zahtjev treće ovrhovoditeljice Mostborn Limited d.o.o. za sastav žalbe od 10. kolovoza 2016. godine i pristojbe na istu. Pri tome je ovaj cijenio da je isti u jednoj žalbi pobijao i rješenje o dosudi i rješenje o trošku i obustavi; da je žalba na rješenje o dosudi nepravodobna, da je žalba na rješenje o trošku i obustavi većim dijelom neosnovana, odnosno osnovana je u neznatnom dijelu (glede troška drugo ovrhovoditeljice i dijelom glede tražbine za koju su osnovana založna prava za prvo i drugo ovrhovoditelja), a slijedom čega je njegov zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka odbijen kao neosnovan, čl. 166. st. 2. u svezi sa čl. 154. st. 3. ZPP-a i 19. st. 1. OZ-a (točka VIII.).

Žalba drugo ovrhovoditeljice Liljane Bilić protiv rješenja posl. br. Ovr-2049/2012-363 od 27. srpnja 2016. godine je neznatnim dijelom osnovana.

Žalba treće ovrhovoditeljice protiv rješenja posl. br. Ovr-2049/2012-363 od 27. srpnja 2016. godine je neznatnim dijelom osnovana.

Žalba ovršenika protiv rješenja posl. br. Ovr-2049/2012-363 od 27. srpnja 2016. godine je neznatnim dijelom osnovana.

O žalbi treće ovrhovoditelja i zatim drugo ovrhovoditeljice i ovršenika:

Naime, sud prvog stupnja je u točki III. izreke toga rješenja pravilno dosudio treće ovrhovoditelju trošak za sastav žalbe od 7. prosinca 2015. godine izjavljene tada protiv rješenja o dosudi, a kako je valjano obrazložio primjenom odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" 142/12,103/14,118/14, 107/15) Tbr. 10/5. Nadalje nije bilo osnove da sud prvog stupnja treće ovrhovoditelju dosudi trošak za pristup na ročište 18. rujna 2014. godine, trošak žalbe od 2.(3.) studenog 2014. godine (na rješenje o dosudi) i trošak pristupa na dražbu 11. studenog 2015. godine jer treće ovrhovoditelj taj trošak nije određeno zahtijevao, čl. 164. st. 1. ZPP-a u svezi sa čl. 19. st. 1. OZ-a i to niti na ročištu 18. rujna 2014. godine, niti u podnesku od 18. rujna 2014. godine, niti u žalbi od 2. studenog 2014. godine, niti na ročištu 11. studenog 2015. godine, niti do donošenja ovdje pobijanog rješenja.

Žalba nije osnovana niti u dijelu u kojem se odnosi na zasnivanje založnog prava za rješenjem odmjereni trošak jer da bi se moglo zasnovati založno pravo tražbina mora biti dospjela i ovršiva, a što konkretna tražbina – predmetnim rješenjem određen ovršni trošak - još nije, čl. 258. Ovršnog zakona (sada čl. 296. Ovršnog zakona).

Pri tome valja naznačiti da neosnovano treće ovrhovoditelj ukazuje da sud prvog stupnja u donošenju ovoga rješenja nije postupio po uputi ovoga suda jer je sud prvog stupnja u potpunosti slijedio ranije danu uputu ovoga suda, pa i na nekretninama koje nisu prodane obustavio ovrhu koja se vodi u ovom predmetu, čl. 97. st. 4. OZ-a, cijeneći očito pri tome da je dijelom isti provedbeni sud ovrhe, a dijelom je upravo taj sud odredio ovrhu (rješenja o ovrsi u odnosu na drugo i treće ovrhovoditelja). U preostalom dijelu glede pobijanog rješenja posl. br. Ovr-2049/2012-363 od 27. srpnja 2016. godine žalba treće ovrhovoditelja je osnovana u smislu pogrešne primjene materijalnog prava (glede osnivanja založnog prava na odmjereni trošak i troška drugo ovrhovoditeljice). Pri tome valja naznačiti da sud prvog stupnja nije počinio bitne povrede postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, čl. 365. st. 2. ZPP-a, pa niti onu iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer rješenje sadrži razloge o bitnim činjenicama, isti su jasni i neproturječni i rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne bi moglo ispitati. U tom je smislu neosnovana i žalba drugo ovrhovoditeljice jer je iz rješenja u ukupnosti (izreke i obrazloženja) sasvim jasno koje odredbe Ovršnog zakona sud prvog stupnja primjenjuje i na kojima temelji svoju odluku. Nadalje, zabilježba ovrhe pravilno je brisana jer je ovrha obustavljena na naznačenim nekretninama, ali je istovremeno naložen upis založnog prava, pa nisu povrijeđena prava drugo ovrhovoditeljice već je prvostupanjski sud postupao sukladno odredbama Ovršnog zakona.

Međutim, dijelom je pogrešno primijenjeno materijalno pravo i glede drugo ovrhovoditeljice Ljiljane Bilić.

Kako ista pobija navedeno rješenje i u točki III. u kojoj je odlučeno o trošku treće ovrhovoditelja, valja naznačiti da je njezina žalba u tom dijelu neosnovana, a kako je već ranije naznačeno s obzirom na žalbu treće ovrhovoditelja.

Glede odluke pod točkom II. izreke rješenja (cijeneći da žalbu podnosi protiv toga dijela i ona i ovršenik, ali i treće ovrhovoditelj) valja primijetiti da Liljani Bilić ne pripada trošak za sastav podneska od 20. travnja 2013. godine (odgovor na žalbu) jer je sa zahtjevom za naknadu tog troška već odbijena rješenjem ovoga suda posl. br. GŽ-1987/13-2 od 4. listopada 2013. godine; ne pripada joj niti trošak za sastav podneska od 26. studenog 2013. godine jer isti nije bio potreban za ovrhu; za pristup na ročište 5. prosinca 2013. godine pripada joj 812,789 bodova, za sastav podneska od 13. prosinca 2013. godine pripada joj 203,2 boda (Tbr. 11/8 Tarife); za sastav podneska od 15. ožujka 2014. godine ne pripada joj trošak jer isti nije bio potreban za ovrhu (dijelom je podnesak odgovor na žalbu ovršenika na rješenje o prekidu postupka posl. br. Ovr-2049/12 od 21. studenog 2013. godine, dijelom prijedlog za odgodu ročišta, a dijelom drugo ovrhovoditeljica ponavlja svoje već iznesene navode), ne pripada joj trošak za sastav podneska od 7. srpnja 2014. godine jer isti nije bio potreban radi ovrhe (ovrhovoditeljica se očituje na rješenje o ukidanju rješenja), ne pripada joj trošak za sastav podnesaka od 16. rujna 2014. godine (dva podneska) jer je sve navedeno u istima mogla iznijeti i na ročištu 18. rujna 2014. godine; za sastav podneska od 11. travnja 2014. godine (Ovr-372/14) pripada joj 203,2 boda (Tbr. 11/8), za sastav podneska od 17. rujna 2014. godine ne pripada još trošak (radi se zapravo o podnesku od 16. rujna 2014. godine); za pristup na ročište 18. rujna 2014. godine pripada joj 812,789 bodova, za sastav žalbe od 29. listopada 2014. godine pripada joj 406,39 bodova, za sastav žalbe od 3. studenog 2014. godine 406,39 bodova, za sastav žalbe od 12. studenog 2014. godine 406,39 bodova, za sastav podneska od 17. studenog 2014. godine ne pripada joj trošak jer nije bio potreban radi vođenja postupka s obzirom na navode u istom; za sastav žalbe od 19. studenog 2014. godine pripada joj 406,39 bodova, ne pripada joj trošak za sastav podneska od 21. studenog 2014. godine jer nije bio potreban za ovrhu (odgovor na žalbu tada IV. ovrhovoditelja), ne pripada joj trošak za sastav podnesak od 27. studenog 2014. godine jer nije bio potreban za ovrhu, kao niti trošak za sastav podneska od 18. prosinca 2014. godine koji je zahtjev drugo ovrhovoditeljice već i odbijen rješenjem ovoga suda posl. br. GŽ-199/15-3 od 27. travnja 2015. godine, ne pripada joj niti trošak za sastav podneska od 11. studenog 2015. godine kojim predlaže zasnivanje založnog prava jer je to moglo sažetije biti iznijeto i na ročištu 11. studenog 2015. godine za koje joj pripada nagrada 500 bodova (tada je vrijednost predmeta spora 466.107,36 kn s obzirom da je u preostalom dijelu tražbina drugo ovrhovoditeljice namirena kako ista navodi), a pripada joj trošak za sastav podneska kojim dostavlja obračun tražbine 125 bodova (Tbr. 11/8). Nadalje za sastav žalbi od 7. prosinca i 11. prosinca 2015. godine pripada joj za svaku 250 bodova; a ne pripada trošak za sastav podneska od 4. siječnja 2016. godine (odgovor na žalbu) jer nije bio potreban za ovrhu. Nadalje, nije osnovan niti njezin zahtjev za naknadu troška već određenog rješenjima o ovrsi.

Sveukupno joj stoga pripada 4.782,538 bodova, odnosno uz PDV 59.781,73 kn, a u preostalom je dijelu njezin zahtjev neosnovan.

Neosnovani su žalbeni navodi drugo ovrhovoditeljice da je sud o njezinom prijedlogu trebao odlučiti prije donošenja rješenja o dosudi i da su time povrijeđena njezina prava. Naime, a kako je i pravilno naznačio sud prvog stupnja, u pobijanom rješenju založno pravo osnovano u korist drugo ovrhovoditeljice ima prednosni red prema danu stjecanja prava na namirenje, odnosno kako je drugo ovrhovoditeljica podnijela dva prijedloga za ovrhu (na različitim nekretninama) to se prednosni red založnog prava računa od dana 14. studenog 2012. godine, odnosno 3. ožujka 2014. godine (kako je naznačeno na pojedinim nekretninama), čl. 79. st. 2. OZ-a (istovjetna je i odredba 102. st. 6. Ovršnog zakona „Narodne novine“ 112/12, 25/13).

Glede navoda kojima pobija točku IV. i IX. izreke rješenja ukazuje se na već izneseno obrazloženje ovoga suda vezano uz žalbu treće ovrhovoditelja; uz napomenu da je treće ovrhovoditelj pravovremeno zahtijevao osnivanje založnog prava.

Što se tiče žalbe ovršenika na rješenje o trošku i obustavi valja dodati da je odluka o priznatom ovršnom trošku prvo ovrhovoditelja pravilna i valjano obrazložena te istom pripada trošak kako je odmjerio sud prvog stupnja, pa i za ročište 27. lipnja 2013. godine, a na kojem je i saslušan vještak. Također neosnovan je žalbeni navod ovršenika da drugo ovrhovoditeljici ne pripada trošak za sastav žalbi od 29. listopada, 3. studenog, 12. studenog i 19. studenog 2014. godine jer da iste nisu usvojene, a budući su i po žalbama drugo ovrhovoditeljice pobijana rješenja ukinuta (rješenja ovoga suda posl. br. Gž-200/15, Gž Ovr-23/15, Gž Ovr-24/15, Gž-201/15, Gž-202/15, Gž-203/15). Također podnesak kojim drugo ovrhovoditeljica dostavlja obračun tražbine u konkretnom je slučaju bio nužan za ovrhu jer ista zapravo dostavlja istovjetnu specifikaciju naplate kao i ovršenik (samo ranijeg datuma), međutim, ovršenik dostavlja i obavijest FINE sudu iz koje slijedi da je namiren veći iznos tražbine iako to ne slijedi iz dostavljene specifikacije ni po ovršeniku. Stoga su neprihvatljivi navodi ovršenika da je tražbina drugo ovrhovoditeljice namirena, pa i da nema osnove za osnivanje založnih prava u odnosu na istu, ali i u odnosu na prvo ovrhovoditelja, čl. 97. st. 6. OZ-a.

U odnosu na točku III. izreke rješenja (trošak treće ovrhovoditelja) žalba ovršenika je neosnovana jer je priznati trošak žalbe upravo bio potreban za ovrhu, a po žalbi je pobijano rješenje ukinuto. Po žalbi ovršenika, ali i treće ovrhovoditelja, sud je s materijalno pravne strane preispitao odluku o trošku za drugo ovrhovoditeljicu, pa je stoga u tom dijelu rješenje valjalo preinačiti kako je učinjeno, a nastavno i glede osnivanja založnog prava s obzirom na daljnji priznati trošak ovršnog postupka; kako je već navedeno jer se ne radi o ovršnoj tražbini. Također valja naznačiti da je pobijano rješenje valjalo preinačiti i u točki VIII. glede kč. 2377/4 k.o. Krnica, a budući rješenjem posl. br. Ovr-372/14 ovrha nije određena i na toj kč. već rješenjem posl. br. Ovr-1869/12 (točka VII. izreke pobijanog rješenja). Valja dodati da drugo ovrhovoditeljica neosnovano zahtijeva zasnivanje založnog prava i na kč. br. 2377/3, kč. 2386/1, kč. 2379/7, kč. 2378/8, kč. 2383/7, kč. 2383/40, kč. 2383/41 i kč. 2383/42 sve k.o. Krnica jer su te nekretnine prodane na dražbi; čl. 97. st. 6. OZ-a.

Rješenje u dijelu u kojem je odlučeno o osnivanju založnih prava je pravilno, osim u dijelu u odnosu na prvo i drugo ovrhovoditelja, a gdje je zbog pogrešne primjene materijalnog prava odluku valjalo preinačiti, po žalbi ovršenika, drugo i treće ovrhovoditelja.

Slijedom navedenog, temeljem čl. 380. t. 2. i 3. ZPP-a u svezi sa čl. 19. st. 1. OZ-a valjalo je odlučiti kao u izreci (točke III. i IV.).

Kako je žalba drugo ovrhovoditeljice osnovana u neznatnom dijelu, odbijen je i zahtjev iste za naknadu troška za sastav žalbe, čl. 166. st. 1. u svezi sa čl. 19. st. 1. OZ-a (točka VII.).

Žalba prvo ovrhovoditelja protiv rješenja posl. br. Ovr-2049/2012-383 od 27. listopada 2016. godine nije osnovana.

Pobijanim rješenjem sud prvog stupnja uputio je ovršenika da pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom i to one određene rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci posl.

br. Ovr-1160/12 od 9. srpnja 2012. godine, a s obrazloženjem u bitnom da je isti podnio žalbu nakon protekao roka iz razloga sadržanog u čl. 46. st. 1. Ovršnog zakona; da ukazuje na rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-3552/12 od 15. travnja 2014. godine, a kojim je određena privremena mjera i naloženo protivnicima osiguranja društvu Planidal d.o.o. i Daliborki Planinčević povrat dviju mjenica i 18 bjanko zadužnica te trajna zabrana naplate po istima; da se na to nije mogao pozvati u vrijeme donošenja pobijanog rješenja o ovrsi; da je taj razlog koji ovršenik navodi nije mogao iz opravdanog razloga istaknuti uz žalbu, a slijedom čega temeljem čl. 51. st. 1. OZ-a u svezi sa čl. 46. st. 2. OZ-a ovršenika valja uputiti u parnicu.

Ispitujući pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda te pazeći i po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka i pravilnu primjenu materijalnog prava utvrđenje je ovoga suda da je sud prvog stupnja pravilno primijenio materijalno pravo, a pri tome nije počinio bitne povrede postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Naime, pravilno ukazuje prvo ovrhovoditelj da je ovršenik već bio upućen u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, a u spisu i prileži presuda posl. br. P-6/2014-3 od 13. lipnja 2014. godine kojom je (nepravomoćno) odbijen zahtjev ovršenika kao tužitelja. Međutim, iz obrazloženja te odluke razvidno je da taj sud nije razmatrao iznesene razloge u svezi s rješenjima o privremenim mjerama (posl. br. P-3552/2012 od 7. ožujka 2013. godine i posl. br. P-3552/2012 od 15. travnja 2014. godine) jer je smatrao da ih tužitelj (ovršenik) nije ovlašten isticati u smislu odredbe čl. 51. st. 3. OZ-a, iako je neovisno o tome naznačio da i ti razlozi ne bi „vodili“ usvajanju zahtjeva ovršenika kao tužitelja, odnosno proglašenju predmetne ovrhe nedopuštenom.

S obzirom na navedeno, a kako je ovršenik u više podnesaka (prvi 30. listopada 2015. godine) izjavio da podnosi žalbu nakon proteka roka te ukazivao na naznačeni žalbeni razlog, pravilno je sud prvog stupnja uputio ovršenika u parnicu. Žalbeni navodi prvo ovrhovoditelja da li će predmetnim parničanjem na koje je upućen ovršenik uzrokovati litispendenciju bit će predmet ocjene parničnog suda pred kojim će postupak biti pokrenut, kao i da li se i u kojoj mjeri rješenje o privremenoj mjeri odnosi na prvo ovrhovoditelja (u točki II. rješenja o privremenoj mjeri je odbijen prijedlog za određivanjem privremene mjere u odnosu na ovdje prvo ovrhovoditelja), a time i na (ne)dopuštenost predmetne ovrhe.

Slijedom navedenog, temeljem čl. 380. t. 2. ZPP-a u svezi sa čl. 19. st. 1. OZ-a valjalo je odlučiti kao u izreci, točka V.

Kako je žalba neosnovana, odbijen je zahtjev prvo ovrhovoditelja za naknadu troška žalbenog postupka, čl. 14. st. 4. OZ-a u svezi sa čl. 166. st. 1. ZPP-a i 19. st. 1. OZ-a (točka IX.).

U Puli-Pola, 22. veljače 2017. godine.

Sudac

Alenka Paus, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik:

Colina M.

